

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/40/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6917207565
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alexander Mojš
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6917207565.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alexandra Mojša a sudcov JUDr. Ivica Hanuskovej a Mgr. Štefana Baláža v spore žalobcu: G. I. F. invest, s. r. o., so sídlom 980 50 Včelince 186, IČO: 50 154 583, zast. JUDr. Ladislavom Csákóom, advokátom, advokátska kancelária so sídlom v Rožňave, Hviezdoslavova 4, proti žalovaným: 1/ T. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX F. XXX a 2/ I. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom XXX XX F. XXX, obaja žalovaní zastúpení JUDr. Mgr. Viktorom Balákom, advokátom, advokátska kancelária so sídlom v Rimavskej Sobote, Povstania 15, o vypratanie bytu, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota č. k. 16C/2/2017-199 zo dňa 02. 11. 2020, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Odvolanie proti výrokom, ktorými okresný súd nepripustil zmenu žaloby a nepripustil, aby do sporu pristúpil ďalší žalovaný, **o d m i e t a**.

III. Žalobca **j e p o v i n n ý** zaplatiť žalovaným v rade 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd odvolaním napadnutým rozsudkom nepripustil zmenu žaloby (výrok I.) a nepripustil, aby do konania vstúpil ďalší subjekt na strane žalovaných (výrok II.), zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal uložiť žalovaným 1/ a 2/ povinnosť vypratať byt č. 1, nachádzajúci sa na prízemí, vo vchode č. 1, X b. j. bytovky, súpisné č. XXX, vedeným Okresným úradom D. P., katastrálny odbor, na LV č. XXXX, katastrálne územie F. (ďalej len „byt“), do XX dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I..) a žalovaným 1/ a 2/ priznal voči žalobcovi právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok IV.).

2. Žalobca sa podanou žalobou domáhal, aby okresný súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť vypratať byt, ktorý je v jeho vlastníctve, pretože žalovaní 1/ a 2/ ho užívajú bez právneho dôvodu, nakoľko nemajú uzavretú žiadnu nájomnú zmluvu. Okresný súd pôvodným rozsudkom č. k. 16C/2/2017-92 zo dňa 30. 01. 2019 žalobe vyhovel a krajský súd uvedené rozhodnutie uznesením č. k. 16Co/156/2019-157 zo dňa 29. 01. 2020 zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Z právne záväzného názoru uvedeného v zrušujúcom uznesení Krajského súdu v Banskej Bystrici vyplývalo, že dňa 06. 05. 2009 bola uzavretá nájomná zmluva k bytu medzi právnym predchodcom žalobcu a dcérou žalovaných 1/ a 2/ J. R., a to na dobu neurčitú. Keďže žalobca vstúpil do právneho postavenia prenajímateľa, pričom zmenou vlastníctva sa v súlade s ust. § 680 ods. 2 Občianskeho zákonníka nájomný vzťah nemení, bolo v ďalšom konaní potrebné zamerať sa na otázku, či je táto nájomná zmluva platná a či platne došlo k ukončeniu nájomnej zmluvy, pretože právo žalovaných 1/ a 2/ predmetný byt užívať je odvodené

od práva nájomcu bytu. Krajský súd zároveň uviedol, že otázku zániku nájomnej zmluvy nie je možné vysporiadať prejudiciálne bez toho, aby bol účastníkom konania aj dotknutý nájomca.

3. V ďalšom konaní na okresnom súde právny zástupca žalobcu na pojednávaní dňa 02. 11. 2020 podal návrh na doplnenie dokazovania, návrh na pripustenie ďalšieho subjektu na strane žalovaných a návrh na zmenu žaloby. Okresný súd tieto uplatnené prostriedky procesného útoku nepovažoval za uplatnené včas v súlade s ustanovením § 153 ods. 1 a 2 CSP z dôvodu, že žalobca ich mohol predložiť skôr po doručení rozhodnutia krajského súdu, z ktorého vyplýval predbežný právny záver. Žalobca zastúpený advokátom si mal byť vedomý, že v zmysle ust. § 153 CSP platí sudcovská koncentrácia konania a strany sporu boli povinné uplatniť všetky prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Nakoľko by v súdnej veci bolo potrebné na základe oneskorene podaných návrhov vykonať minimálne ďalšie pojednávanie, ako aj ďalšie procesné úkony, okresný súd na tieto návrhy neprihliadal a nepripustil ich. Za daného stavu okresný súd pokračoval v konaní o pôvodnej žalobe v súlade s ust. § 143 ods. 3 CSP.

4.1. Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia, ktorým žalobu zamietol uviedol, že žalobca existenciu nájomnej zmluvy nepopieral. Na pojednávaní dňa 02. 11. 2020 žalobca tvrdil, že nájomníčke bytu v minulosti dával opakovane výpoveď z nájomnej zmluvy, pričom naposledy tak urobil dňa 17. 06. 2020. Žalobca však žiadnu výpoveď z nájmu do dňa pojednávania 02. 11. 2020 nepredložil a nepredložil ani hodnoverný dôkaz o doručení výpovede z nájmu zo dňa 17. 06. 2020. Nie je preto preukázané, či výpoveď z nájmu bola vôbec vyhotovená, doručená, či bola daná zo zákonných dôvodov, prípadne kedy začala plynúť výpovedná lehota v súlade s ust. § 710 ods. 3 OZ. Na pojednávaní dňa 02. 11. 2020 tieto skutočnosti žalobca nepreukázal a žalovaní 1/ a 2/ doručenie výpovede z nájmu popierali. Z podacieho lístku, ktorý predložil právny zástupca žalobcu možno mať preukázané len to, že žalobca adresoval nejaké podanie nájomníčke J. R. na pošte F. dňa XX. XX. XXXX. Avšak z tohto dokladu nie je zrejmé, či podanie skutočne obsahovalo tvrdenú výpoveď z nájmu.

4.2. Žalobca neuniesol svoju dôkaznú povinnosť preukázať zánik nájmu k bytu, ktorý svedčí dcére žalovaných 1/ a 2/ a je potrebné vychádzať z toho, že nájomný vzťah, ktorý vznikol uzavretím nájomnej zmluvy na dobu neurčitú dňa 06. 05. 2009 medzi právnym predchodcom žalobcu a nájomníčkou naďalej trvá. Nájomníčka má právo umožniť bývanie v byte aj osobám s jej súhlasom a žalovaní 1/ a 2/ nemajú preto povinnosť predmetný byt vypratať. Keďže nebolo preukázané, že by žalovaní 1/ a 2/ užívali byt bez právneho dôvodu, okresný súd žalobu zamietol. Zároveň okresný súd poukázal na skutočnosť, že v čase vyhlásenia rozhodnutia nájomníčka bytu nebola stranou v konaní a preto aj pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie na strane žalovaných, by sa súd nemohol prejudiciálne zaoberať otázkou zániku nájomnej zmluvy.

5. Okresný súd rozhodol o náhrade trov konania v zmysle ust. § 255 ods. 1 CSP pretože žalovaní 1/ a 2/ mali v konaní plný úspech.

6.1. Odvolanie proti tomuto rozsudku okresného súdu podal včas žalobca podľa odvolacích dôvodov v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b), f) a h) CSP. Žalobca namietal, že okresný súd nesprávne vyhodnotil predložené dôkazy, a to najmä originál poštového podacieho lístka zo dňa 23. 06. 2020, ktoré bolo predložené na súdnom pojednávaní dňa 02. 11. 2020. V tejto súvislosti uviedol, že ak by aj predložil iba samotný text výpovede nájomnej zmluvy zo dňa 17. 06. 2020, nepreukazovalo by to odoslanie aj doručenie tejto výpovede. Tento dôkaz preukazuje, že výpoveď bola riadne podaná a odoslaná nájomníčke, ktorá si však zásielku neprevzala. Žalobca poukázal na ust. § 710 ods. 3 Občianskeho zákonníka podľa ktorého vyplýva, že na doručovanie písomnej výpovede nájmu bytu sa primerane použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, upravujúce doručovanie písomností. Neprevzatie zásielky nájomníčkou malo za následok fikciu doručenia výpovede s následkom začatia plynutia trojmesačnej výpovednej lehoty, ktorá v čase vydania napadnutého rozhodnutia už uplynula. Žalovaní účinne nevyvrátili túto argumentáciu a ani nepreukázali, že by sa v doručovanej obálke výpoveď z nájmu nenachádzala.

6.2. Žalobca ďalej v odvolaní namietal závery okresného súdu, že neuplatnil včas prostriedky procesného útoku a procesnej obrany a nereagoval na výzvu súdu. K uzneseniu krajského súdu nebola pripojená žiadna výzva. Na prvú riadnu výzvu okresného súdu, ktorá bola doručená dňa 05. 05. 2020 reagoval vyjadrením zo dňa 23. 06. 2020 a preto má za to, že reagoval v primeranej lehote. Už v tomto vyjadrení vecne argumentoval tým, že výpoveď z nájmu nájomníčke odoslal a svoje tvrdenia následne potvrdil na pojednávaní. Na pojednávaní navrhol aj doplnenie dokazovania,

ktoré okresný súd neumožnil a toto konanie okresného súdu žalobca považuje za porušenie práva na spravodlivý proces. Rozhodovanie súdu o tom, ktoré z navrhnutých dôkazov vykoná, nemôže znamenať svojvôľu súdu. Navyše považoval napadnuté rozhodnutie okresného súdu za nepreskúmateľné, pre jeho nedostatočné odôvodnenie. Nie je možné z jeho obsahu zistiť, ako súd dospel k svojim záverom a k samotnému rozhodnutiu v danej veci. Žalobca zohľadňujúc právny názor odvolacieho súdu zaslal výpoveď nájomníčke bytu, ktorú pripojil aj k odvolaniu. Súčasne uviedol, že považuje nájomnú zmluvu, ktorou argumentujú žalovaní za neplatnú. Žalovaní 1/ a 2/ nemali záujem vec vyriešiť a legalizovať vzájomný nájomný vzťah.

6.3. Žalobca ďalej v odvolaní namietal postup okresného súdu, keď rozhodol o návrhu na zmenu žaloby a návrhu na pripustenie ďalšieho subjektu na strane žalovaných, pretože o tom istom návrhu súd rozhodol dva krát, a to priamo na pojednávaní samostatným uznesením a následne aj v rozsudku vo veci samej. Žalobca si je vedomý, že proti tejto časti rozhodnutia súdu nie je odvolanie prípustné ale žiadal, aby odvolací súd aj túto časť odvolania považoval za odvolací dôvod, pretože z uvedených procesných dôvodov považoval rozhodnutie o zmene žaloby a pripustení ďalšieho subjektu do konania za nesprávne. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil a v celom rozsahu vyhovel žalobe alebo alternatívne, aby rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

6.4. Žalobca v replike na vyjadrenie žalovaných 1/ a 2/ uviedol, že rozhodnutie krajského súdu mu bolo doručené bez akejkoľvek výzvy na podanie vyjadrenia s predložením dôkazov. V danom momente nemohol vedieť, ako okresný súd mieni ďalej vo veci konať a preto nebolo v zásade možné, aby dňa 16. 03. 2020 predložil akýkoľvek dôkaz. Napriek tomu, že súd neuložil žiadnu lehotu na podanie vyjadrenia, poukázal na počítanie lehôt od 12. marca do 30. apríla 2020 upravené podľa ust. § 1 písm. a) zák. č. 62/2020 Z. z. o niektorých mimoriadnych opatreniach v súvislosti so šírením nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby COVID-19 a v justícii, ktorú skutočnosť konajúci okresný súd náležite nezohľadnil. Predloženie dôkazov v tomto odvolacom konaní nepovažoval za novoty, pretože už vo vyjadrení zo dňa 23. 06. 2020 výslovne uviedol, že listom zo dňa 17. 06. 2020 vypovedal nájomnú zmluvu a tieto tvrdenia aj následne doplnil dôkazmi. Žalovaní 1/ a 2/ môžu sami za to, že sa s obsahom písomnej výpovede neoboznámili skôr. Nájomníčke nič nebránilo, aby si doručovanú zásielku prevzala na adrese vo F. včas. Predložená výpoveď z nájmu spĺňa všetky zákonne náležitosti v zmysle ust. § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Nájomná zmluva bola riadne ukončená, lebo trojmesačná lehota už uplynula od 01. 07. 2020 do 30. 09. 2020. Žalobca trval na tom, že žalovaní 1/ a 2/ využívajú predmetný byt neoprávnene, bez právneho titulu.

7.1. Žalovaní 1/ a 2/ podali k odvolaniu žalobcu vyjadrenie, v ktorom poukázali na správne závery rozsudku okresného súdu. Uviedli, že nedoručená zásielka s údajnou výpoveďou z nájmu bola žalobcovi vrátená ako nedoručená už dňa 14. 07. 2020 a napriek tomu túto výpoveď nepredložil súdu ako listinný dôkaz ani na pojednávaní dňa 02. 11. 2020. Žalobca listinu s výpoveďou z nájmu predložil až v odvolacom konaní. Ide o novoty v odvolacom konaní, na ktoré súd neprihliada. Žalobca urobil návrh na pripustenie ďalšieho žalovaného do konania a návrh na zmenu žaloby až na pojednávaní, hoci uznesenie krajského súdu s právnym názorom bolo žalobcovi doručené už dňa 16. 03. 2020. Žalobca mohol listinné dôkazy, ako aj tieto návrhy uplatniť v rámci svojho vyjadrenia na výzvu súdu. Zmeškal aj 20 dňovú lehotu na vyjadrenie určenú súdom a vyjadroval sa až na urgenciu súdu, avšak bez predloženia relevantných dôkazov. Tento postup žalobcu bol v zjavnom rozpore nielen so sudcovskou koncentráciou konania, ale aj so zásadou hospodárnosti a rýchlosti súdneho konania. Žalobca neunesol dôkazné bremeno. Trvajú na tom, že byt užívajú oprávnene a nájomná zmluva doposiaľ nebola zákonným spôsobom skončená. Vzhľadom na uvedené žiadali, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil.

7.2. Žalovaní 1/ a 2/ vo vyjadrení k replike žalobcu zotrvali na svojom predchádzajúcom písomnom vyjadrení. Žalobca nepreukázal dôvodnosť žaloby a nájomný pomer podľa nich naďalej trvá.

8. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu proti rozsudku vo veci samej, viazaný odvolacími dôvodmi podľa § 380 ods. 1 CSP a bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 a contr. CSP) rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, pretože rozhodnutie je vecne správne.

9.1. Podľa 685 ods. 1, veta druhá Občianskeho zákonníka, nájom bytu je chránený; ak nedôjde k dohode, možno ho vypovedať len z dôvodov ustanovených v zákone.

9.2. Podľa § 143 ods. 3 CSP, ak súd nepripustí zmenu žaloby, pokračuje v konaní o pôvodnej žalobe.

9.3. Podľa § 234 ods. 2 CSP, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

9.4. Podľa § 235 ods. 2 CSP, uznesenie súd vyhotoví písomne a doručí ho, ak je proti nemu prípustné odvolanie, ak to je pre vedenie konania potrebné alebo ak ide o uznesenie, ktorým sa v konaní ukladá nejaká povinnosť.

9.5. Podľa § 371 CSP, žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť.

10. Okresný súd zamietnutie žaloby odôvodnil tým, že žalobca neunesol svoju dôkaznú povinnosť preukázať zánik nájmu k bytu, ktorý svedčí J. R., ktorá je dcérou žalovaných 1/ a 2/ a vychádzal z toho, že nájomný vzťah, ktorý vznikol uzavretím nájomnej zmluvy na dobu neurčitú dňa 06. 05. 2009 medzi právnym predchodcom žalobcu a nájomníčkou naďalej trvá. Nájomníčka má právo umožniť bývanie v byte aj osobám s jej súhlasom a žalovaní 1/ a 2/ nemajú preto povinnosť predmetný byt vypratať. Nebolo preukázané, že by žalovaní 1/ a 2/ užívali byt bez právneho dôvodu. Žalobca existenciu nájomnej zmluvy nepopieral a tvrdil, že nájomníčke bytu dal výpoveď z nájomnej zmluvy zo dňa 17. 06. 2020. Výpoveď z nájmu žalobca nepredložil a nepredložil ani hodnoverný dôkaz o doručení výpovede z nájmu. Nájomníčka bytu nebola stranou sporu a súd sa iba prejudiciálne nemohol zaoberať otázkou zániku nájomnej zmluvy.

11.1. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. Žalobca sa voči žalovaným v rade 1/ a 2/ domáhal vypratania bytu s odôvodnením, že užívajú byt bez právneho dôvodu, čo odôvodnil tým, že sa voči žalobcovi ako vlastníkovi bytu, nepreukázali platnou nájomnou zmluvou.

11.2. Okresný súd mal preukázané, že žalovaní sú ako rodičia blízkymi osobami vo vzťahu nájomníčke bytu, s ktorej súhlasom byt užívali. Z ničoho tiež nevyplývalo, že by žalovaní mali žalobcovi platiť úhrady za užívanie bytu, lebo k takej povinnosti sa zaviazala nájomníčka bytu v nájomnej zmluve.

12.1. Žalobca nepredložil dôkazy na podporu návrhov na zmenu žaloby, čo viedlo okresný súd k tomu, že dôvodne nepripustil navrhované procesné zmeny a pokračoval v konaní o pôvodnej žalobe, v ktorej skutkové tvrdenia žalobca nepreukázal.

12.2. Nie je procesnou vadou, že okresný súd vyhotoví písomne procesné rozhodnutia vyhlásená na pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený aj rozsudok, lebo v spoločnom odôvodnení priliehavo odôvodnil rozhodnutie vo veci samej. Okresný súd postupoval v súlade s § 234 ods. 2 v spojení s § 235 ods. 2 CSP. Rozhodnutie o nepripustení zmeny žaloby je odôvodnené v bodoch 19. až 21. odvolaním napadnutého rozsudku. Zo zápisnice o pojednávaní vyplýva, že sudca pred vyhlásením rozhodnutia o nepripustení zmeny žaloby a nepripustení pristúpenia ďalšieho subjektu do konania stranám oznámil v predbežnom posúdení veci, že nemal za preukázané, že žalovaní užívali byt bez právneho dôvodu (č. I. 197).

13.1. Žalobca síce už vo vyjadrení z 23. 06. 2020 argumentoval tým, že výpoveď z nájmu nájomníčke odoslal, ale svoje tvrdenia do skončenia dokazovania preukazoval iba podacím lístkom, ktorým dôkazom mohlo byť preukázané iba to, že dňa 23. 06. 2020 doručoval na poštovú prepravu výpoveď z nájmu bytu J. R. ako osobe, ktorá nebola stranou sporu.

13.2. Žalobca v odvolaní tvrdil, že neprevzatie zásielky nájomníčkou malo za následok fikciu doručenia výpovede s následkom začatia plynutia trojmesačnej výpovednej lehoty. Zo zápisnice o pojednávaní na súde prvej inštancie vyplýva, že žalobca procesný návrh na zmenu žaloby a pripustenie do konania ďalšieho subjektu na strane žalovaných odôvodnil tvrdením, že nájomníčke bytu dal výpoveď z nájmu a márne uplynula výpovedná lehota. Na svoje tvrdenia však predložil iba podací lístok, ktorým účinky skončenia nájmu bytu nepreukázal. Tým žalobca nepreukazoval dôvody pre vypratanie bytu ani vo vzťahu k žalovaným ani vo vzťahu k osobe, s ktorou bola uzavretá nájomná zmluva. Odvolací súd tak nemal preukázané, že by okresný súd nesprávne vyhodnotil tvrdenia žalobcu a ním predložené dôkazy.

14. Účelom vypratania bytu je ochrana vlastníka bytu pred všetkými osobami, ktoré byt užívajú bez právneho dôvodu. Vypratanie sa vzťahuje na nájomcu po skončení nájomného vzťahu a na všetky osoby, ktoré byt užívajú spolu s nájomcom.

15.1. Vzhľadom na obranu žalovaných, ktorí užívacie právo k bytu odvodzujú z nájomnej zmluvy, ktorú uzavrel predchádzajúci vlastník bytu s dcérou žalovaných, žalobca predložil návrh na zmenu žaloby a návrh na pripustenie ďalšieho subjektu na strane žalovaných. Žalobca navrhovanú zmenu odôvodnil tvrdením, že výpoveď z nájmu bytu dal dcére žalovaných ako osobe, ktorá mala uzavretú nájomnú zmluvu na dobu neurčitú a že táto ako nájomníčka neuplatnila na súde neplatnosť výpovede.

15.2. Z tvrdení žalobcu vyplýva, že nevyvrátil obranu žalovaných, ktorí dôvodne namietali svoje užívacie právo k bytu, odvodené z platnej nájomnej zmluvy. Žalobca nepreukázal ani svoje tvrdenie, že považuje nájomnú zmluvu, ktorou argumentujú žalovaní za neplatnú.

16. Procesný poriadok nepripúšťa možnosť rozhodnúť o zmene žaloby v odvolacom konaní a nepripúšťa ani odvolanie proti rozhodnutiu okresného súdu, ktorým zmenu žaloby nepripustil. K toho dôvodu krajský súd podľa § 386 písm. c) CSP odmietol odvolanie proti výrokom, ktorými okresný súd nepripustil zmenu žaloby a nepripustil, aby do sporu pristúpil ďalší žalovaný.

17.1. Okresný súd správne zistil skutkový stav, vyvodil z neho zodpovedajúci právny záver, rešpektoval príslušnú právnu úpravu a zohľadnil všetky právne významné skutočnosti. Jeho rozhodnutie je preto vecne správne. Pre rozhodnutie súdu sú rozhodujúce skutkové zistenia vyplývajúce z dokazovania ku dňu rozhodnutia vo veci samej. Zo skutkových tvrdení žalovaných vyplývalo, že bolo potrebné žalovať aj nájomníčku, s ktorou mal žalobca nájomný vzťah k bytu. Keďže okresný súd nepripustil rozšírenie žaloby, v súlade so zisteným skutkovým a právnym stavom žalobu zamietol. Na tom nič nemení tvrdenie žalobcu, že v priebehu konaní dal výpoveď z nájmu bytu nájomníčke, ktorou je dcéra žalovaných.

17.2. Keďže žalobca pôvodne tvrdil, že žalovaní užívali byt bez právneho dôvodu, nebolo možné tvrdenú platnosť a účinnosť výpovede vybaviť iba ako prejudiciálnu otázku a vec uzavrieť bez rozhodnutia o pripustení zmeny žaloby.

17.3. Z uvedeného vyplýva, že dôsledky neunesenia skutkových tvrdení znáša žalobca a rozhodnutie okresného súdu o zamietnutí žaloby bolo vecne správne. Žalovaní v rade 1/ a 2/ boli v konaní úspešní, preto im okresný súd správne priznal náhradu trov konania. To však žalobcovi ako vlastníčkovi bytu nebráni podať novú žalobu.

18. O nároku na náhradu trov konania súd rozhoduje v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí (§ 262 ods. 1 CSP). V odvolacom konaní boli v zmysle § 255 ods. 1 CSP úspešní žalovaní, ktorým odvolací súd priznal náhradu trov vzhľadom na to, že predložili vyjadrenie k odvolaniu.

19. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomere hlasov 3 : 0 .

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Dovolateľ, ktorý je fyzickou osobou a v dôsledku materiálnej núdze nemôže využívať právne služby, môže požiadať o poskytnutie právnej pomoci Centrum právnej pomoci za podmienok upravených v zákone č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi. Žiadateľovi, ktorému hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže požiadať o predbežné poskytnutie právnej pomoci, o ktorej Centrum právnej pomoci rozhodne ešte pred rozhodnutím o nároku na poskytnutie právnej pomoci.